אוהב ישראל — לימים נוראים

זכרנו ל"חיים ר"ת מספר הב"ל "מלך"חפץ "בחיים ר"ת מספר נ'. והענין הוא כי אף שבאמת צריך האדם להתפלל בר"ה ויה"כ על בני חיי ומזוני. בני כי כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן והאי נהר לא פסק מימיו לעלמין ואדם הרוצה להיות מרכבה להאי נהר צריך הוא להתפלל על הבנים וגם על חיי ומזוני צריך האדם להתפלל כי זולתם א"א להיות נמצא בעולם. אבל כ"ז צריך להיות בבחי' סוף וטפל ועיקר התפלה צריך להיות בר"ה ויוה"כ דווקא על בנין בית המקדש שיבנה ב"ב ועל גלות השכינה ובל יהיה מחשבתו על עצמו ח"ו. ואם יאמר האדם מה לי לבנין בהמ"ק דע מה שאמרו חז"ל כל דור שלא נבנה בהמ"ק בימיו כאלו נחרב בימיו והרי אנו ח"ו כאלו אנחנו המחריבים את הבהמ"ק. לכך צריך אדם להשים עיקר מחשבתו ותפלתו על בנין בהמ"ק שיבנה ב"ב ואז יתגלה מלכותו בעולם ויתגלה ההבל העליון הקדוש סוד כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם וזהו מה שאנו מתפללין זכרנו לחיים שר"ת מספר הבל שהוא החיים העקרית. וגם אנו מתפללין על נ' שערי בינה בחי' תשובה שיתגלו בעולם. והבן:

אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ואם יאדימו כתולע כצמר יהיו. נראה לפרש דהנה אם אדם חוטא ואינו מחטיא אזי כשעושה תשובה ממשיך הארה ושפע מן ג' אלפין של ג' עולמות אב"י לעולם עשייה והנה אל"ף במילואו עולה קי"א ג' פעמים ק' עולה ש'. ג' פעמים יו"ד עולה למד ג"פ א' עולה ג' הרי של"ג. ואם ח"ו הוא מחטיא את אחרים אזי כשעושה תשובה אינו ממשיך הארה רק מן ג' מילואי אלפי"ן ולא מהשרשים. והג' מילואים מספרם ש"ל מספר צמ"ר וזהו פי' הפסוק אם יהיו חטאיכם היינו שהחטאים יהיו רק שלכם ולא לאחרים. כשנים כמו השני שהוא אדום ואינו מאדים. אזי כשלג ילבינו כנ"ל. ואם יאדימו לאחרים כתולע שהוא צובע לאחרים כצמר יהיו:

עוד י"ל אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו גו'. היינו שלא יהיו חטאיכם ממקור הטומאה רק כשני שהוא בעצם לבן רק שנצטבע מתולעת מקור הטומאה אז ע"י תשובה תוכלו להעלות את עצמיכם כ"כ עד כשלג ילבינו. היינו כי שלג הוא ג' אלפי"ן במילואם שהם מספר של"ג והאלפי"ן הם מן ג' אהיה. אבל אם יאדימו כתולע. היינו שהחטאים יהיה מן מקור הטומאה אז כצמר יהיו והיינו מילוי של ג' אלפי"ן שהוא מספר צמר ולא האלפי"ן בעצמם. וכיה"ר שנשוב להשי"ת בכל לבבנו באמת ובתמים:

ונתנה תוקף קדושת היום וגו'. וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון. ויל"ד על הלשון כבני מרון שהוא לשון תרגום. ומ"מ לא נאמר כבני צאן. כאמור להלן כבקרת רועה כו' מעביר צאנו כו'. והנראה ליישב שהרמז הוא ע"פ מה דאיתא בזוה"ק ע"פ ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו וכו'. דקאי על המלאך מט"ט שע"י הולכים כל ההשפעות לישראל בכל השנה כולה. אבל בימים נוראים בר"ה ויה"כ אנו תלוים בדין. ר"ל שהשי"ת שוקל העוונות והזכיות של ישראל בפלס המאזנים איזה מהם יכריעו. ואם ראוים הם לפי מעשיהם לקבלת השפע. והנה יש לחקור היאך שייך לומר שיש כף מאזנים במרום. ומה הם המאזנים. אך דהנה ידוע דבאורייתא ברא קב"ה עלמא ובאורייתא מתקיימת דהיינו שבכל דבר נמצאים אותיות מתוה"ק. וכמו כן המאזנים הם ע"י אותיות התורה. והנה נשכיל איזה אות נראה ככף מאזנים הוא הט' שהוא נראה ככף מאזנים ע"כ כשהש"י רוצה לשקול מעשינו בכף מאזנים אזי הוא נוטל שני טתי"ן משם מטטרו"ן ונשאר מרון. וזהו שאנו אומרים וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון וק"ל:

מה שאנו קורין בר"ה ביום הראשון וה' פקד את שרה וכו' כי בזה אנו יכולין להמשיך ולפקוד עקרות כמו שפירשנו וביארנו לעיל בחידושי תורה שכל מה שהאבות עשו פתח בעולמות עליונים להמשיך שפע להעשות נסים להם לא עשו לפי שעה רק שעשו לדורות אך שצריך האדם להעשות כלי לקבל השפע ההוא ודבר זה יכול האדם לעשות ע"י אותיות תורה מסיפורי מעשיות ונסים שנעשו לאבותינו. גם כתבנו בחידושי תורה לפרש מה שאנו קורין בר"ה ויאמר אבימלך שלכאורה אין זה ענין לר"ה ופירשנו שם כל הפ' ע"ד רמז כי הקב"ה קודם שנברא העולם עלו כל העולמות במחשבה לפניו ית"ש והתיעץ בכל המדות איך שיתנהגו העולמות וזהו ויאמר אבימל"ך היינו המחשבה העליונה שנק' בשם אב"י מל"ך להיות כי עיקר עליות העולמות במחשבה היה כדי להיות להמאציל תואר מלך ויתגלה מלכותו בעולם ופיכ"ל שר צבאו היינו פ"י כ"ל והוא מדת יסוד אל אברהם הוא מדת חס"ד אלהים היינו הדינים עמ"ך נמתקים ע"י מדת הרחמים בכל אשר אתה עושה ועתה השבע"ה לי באלהים והיינו שזאת תהיה פעולתך להתנהג עם כל השבע מדות עם מדות החסד. וזהו השבעה לי לשון שבע באלהי"ם שתמתיק הדינים מהם אם תשקור לי ולניני ולנכדי היינו בריא"ה יציר"ה עשיי"ה כחסד אשר עשיתי עמך היינו שבראתי מדת החסד כדי שתהיה אתה מרכבה למדה זו תעשה עמדי היינו העולמות העליונים. ועם הארץ אשר גרתה בה היינו בעולמות התחתונים. ויאמר אברהם אנכי אִשָּׁבֵעַ היינו שאתנהג עם כל שבע ימי הבנין במדתי מדת הרחמים והוכיח אברהם את אבימלך על אודות באר המים והיינו כי מדת החסד ראתה שעתידים ישראל להיות בגלות עם השכינה הקדושה אז התחילה לבכות ולהתרעם לפני המחשבה העליונה על אודות באר מים חיים היינו השכינה הק' שנקראת באר מים חיים אשר גזלו עבדי אבימלך והיינו שהיא בגלות בין הקליפות שגזלו אותה והם נקראים בשם עבדים בסוד עבד כי ימלוך. ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי. היינו כמו שאמר ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא ולכך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה. וגם אתה לא הגדת לי. והיינו שעשו מסך המבדיל ע"י עוונותיהם ולא היה יכול מדת החסד להגיד לי. וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום והיינו לא שמעתי שיהיה קבלת עול מלכות שמים כמו שהיה במתן תורה כשאמר הקב"ה אנכי. בלתי היום היינו היום הידיעה יום מ"ת. ויקח אברהם היינו מדת הרחמים צאן ובקר ויתן לאבימלך היינו המחשבה העליונה ויכרתו שניהם ברית. ויצב אברהם את שב"ע כבשות הצאן היינו כבישת הדינים שימתק הכל במדת הרחמים. וההשפעות יהיו הולכים רק לישראל לבד ולא יהיה להחיצונים חלק בזה. וזהו לבדה"ן הוא מספר צ"א והיינו ייחוד הוי"ה אדנ"י וגם נרמז בזה יחוד נ' שערי בינה סוד נ' פשוטה מאותיות מנצפ"ך הפשוטים שהם רחמים פשוטים בה' עילאה. ולכך אות ה' קודם לאות נ'. ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת לבדנה היינו האמת הוא שכבר יחדת את האות ן' פשוטה מאותיות מנצפ"ך הפשוטים. אבל מה תעשה עוד בנ' כפופה מאותיות מנצפ"ך הכפופים שהם דין ולכך בא כאן הה"א אחר הנו"ן והיינו שעדיין לא יחדת אותם. ויאמר כי את שבע כבשות האלה תקח מידי. היינו שגם כבישת הדינים מן נו"ן כפופה תקח מידי מדת החסד בעבור תהי' לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת. פי' שתהיה לי לעדה שהבאר היינו השכינה תהא שייכות לי. ולכך אנו קורין את הפרשה הזאת בר"ה לפי שביום זה נברא העולם. והתיעץ הקב"ה עם המדות איך שיתנהגו העולמות. ודבר השייך לענינו הוא והבן היטב: